

14.2.2023

שלישי

צילום

נילי שחורי

מהמונומנטאלי לבנאלי

נילי שחורי מתעדת את המרחב הישראלי הבנוי, שמלא בדחיסות, חזרתיות ואפרוריות חזותית

מתכננת הערים ד"ר נילי שחורי מתעדת בשנים האחרונות את המרחב הישראלי הבנוי. כ-20 מצילומיה מוצגים כעת בגלריה בקיבוץ מחניים כתערוכה "קוראת את העיר", והם מתעדים בעיקר בנייני מגורים גבוהים כפרברים וכשכונות חדשות ומגדלים במרכז הערים הגדולות.

חדר עין יוזהו בניינים ספציפיים מתל אביב, כתיס או חיפה, אבל שחורי לא מעניקה לצופים מידע על כל צילום וצילום בנפרד. היא מעוניינת לשקף את הרצף החזותי של בנייני המגורים בישראל, שהפכו לרקמה סמיכה ומשוכפלת של גונגל בטון וחוכית, בו גרים זה לצד זה עשירים, עניים ומי ששייכים למעמד הביניים.

"היה לי חשוב לחשוף את הגנריות שמנותקת מהקשר של מאפייני מקום או קהילה", היא אומרת. "בכוונה לא כתבתי באיזה מקום צילמתי". הצילומים נראים לעתים כאילו עברו עיבוד, אך היא מדגישה: "אין כאן קולאז'ים. הכל כמו במציאות. גם בנייני היוקרה לכאורה הופכים לחלק מהגנריקה, למרות שהחומר או הצבע שלהם לפעמים שונה. בשיטוט רגלי מצאתי נקודות מבט מהן כל הבניינים התחברו לרקמה אחת שמנטאת את תחושת הצפיפות והדחיסות".

בצילומים של שחורי יש רמות פירוט משתנות. לעתים היא לוכדת מאות דירות כמקביל כגרד צפוף של חלונות ומגדלים ולעתים היא מצלמת מרפסת או חלון ספציפיים, בהם היא מציגה חיים פרטיים ואישיים שמתקיימים בתוך הגנריות. "כך שהיא מצלמת ומתעדת בנייני מרקם, להבדיל מבנייני אובייקט ייחודיים, שחורי מפנה את מבטנו מהמונומנטאלי – לבנאלי, כותב האוצר עידו כהן על צילומיה של שחורי. "הבנאלי עוטף אותנו מכל עבר והוא בעל השפעה על היומיום שלנו ותחושת המקום. האסתטיקה של הבנאלי היא החזרתיות, הדחיסות והאפרוריות החזותית, המלווה אותנו בכל גיחה אל המרחב העירוני ומגלמת באופן הישיר ביותר את מערכת האמונות שלנו כחברה בזמן נתון".

נעמה ריבה

צילומים: נילי שחורי